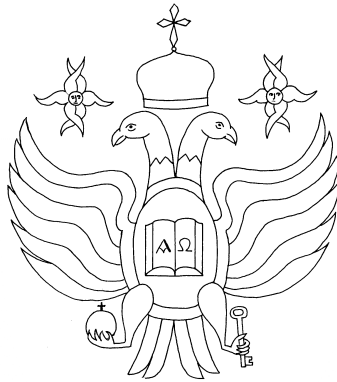

Nr. 9 001/2015

† ΜΙΤΡΟΠΟΛΙΤΥΣ ΙΟΣΙΦ

SCRISOARE PASTORALĂ
LA ÎNVIEREA DOMNULUI
2015

CĂTRE TOT CLERUL,
CINUL MONAȘILOR
SI POPORUL DREPT SALVIȚOR
DIN ÎNTREAGA ARHIEPISCOPIE

[1]

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale
Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

„Eu sunt Calea, Adevărul și Viața”
(In 14, 6)

Preacucernice Părinte,
Iubiți frați și surori în Hristos Cel Înviat,

Am petrecut cele 40 de zile ale Postului până la Intrarea Domnului în Ierusalim, apoi toate zilele Săptămânii care se încheie astăzi, ca într-un urcuș de înțelegere și trăire, Patimile cele purtătoare de dragoste pentru noi toți, Moartea pe Cruce și Învierea Lui. Mare și binecuvântată este această Săptămână în care ne facem părtași lui Hristos, Cel ce suferințele noastre, dar și ura întreagă a omului, arătată prin loviri, scuipări, batjocură prin cuvintele de ocară, și la urmă prin moarte, le poartă pe Crucea Sa. Le duce pe toate, Blând și Smerit, fără să ceară dreptate Părintelui Ceresc, din contră, în locul răzbunării cerând iertare pentru cei care Îl răstigneau : „*Părinte, iartă lor că nu știu ce fac*” (Lc 23, 34). A primit moarte rușinoasă, a primit a fi socotit cu cei nelegiuți, „*atunci au fost răstigniți împreună cu El doi tâlhari, unul de-a dreapta și altul de-a stânga, iar trecătorii Îl huleau, clătinând capetele ... În același chip Îl ocărau și tâlharii cei împreună-răstigniți cu El*” (Mt 27, 38-39 și 44), dar dragostea și mila Lui nu s-au clătinat. S-a făcut purtător al mării milostiviri a Părintelui Ceresc pentru noi, fiind El Însuși Milostivirea vie, întrupată, dăruită de către Preasfânta Treime Însăși omului îngenunchiat de păcat și în consecință de moarte. S-a făcut pe Sine hrană cerească, „*pâine a vieții, ... care se pogoară din cer, aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu mai moare*” (In 6, 48 și 50), care hrănește, adapă, vindecă și învie trupurile și sufletele noastre cele rănite.

Iubiți frați și surori în Domnul,

Am încercat să trăim în adâncul sufletului și în acest Sfânt și Mare Post și în Săptămâna Patimilor și să facem și ale noastre Patimile Lui, interiorizând în același timp realitatea faptului că nu mai suntem singuri în toate încercările prin care trecem pe acest pământ, că viața noastră are sens în dragostea mult milostivă a lui Hristos, Care a îndrăznit nebunia Crucii și a morții pentru a ne încredința că nu suntem singuri, că ne este alături cu dragostea Lui. Mila nemărginită a lui Dumnezeu față de noi oamenii trăită și dăruită pe Cruce de Însuși Fiul Cel Întrupat, astăzi răsare din mormânt, golind iadul, biruind moartea, ca noi să fim vii. Crucea și Moartea Lui devin pentru noi binecuvântare, devin mântuitoare. „*Căci*

[2]

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

---

cuvântul Crucii, ne spune Sfântul Apostol Pavel, pentru cei ce pier, este nebunie; iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu.” (I Cor 1, 18)

Însă iată că moartea pe Cruce și Mormântul pe care le-a primit Fiul lui Dumnezeu în schimbul iubirii Lui pentru noi, nu rămân sterpe, dragostea Lui rodește în lume mântuirea. Cerurile și pământul saltă de bucurie astăzi, Hristos Domnul a înviat și mântuire din suferința morții a adus neamului omenesc! De învierea lui Hristos se bucură și se veselesc cetele îngerilor și poporul creștin, dar și întreaga natură, căci Adam cel mort prin lemnul pomului, este înviat prin lemnul de viață făcător al Crucii, care a primit pe Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii! Și rănilor pricinuite de noi, și Crucea care L-a primit, și cuiele care L-au străpuns, și sulița care L-a împuns, și moartea care L-a împresurat, și mormântul care L-a primit, și iadul care a crezut că L-a înghitit, toate prin Înviere s-au umplut de lumina harului Celui pe care moartea nu L-a putut ține în chingile ei. „Unde îți este, moarte, biruința ta? Unde îți este, moarte, boldul tău?” (I Cor 15, 55) Cum să nu se vesească și cerul și pământul de această întorsătură pe care a luat-o moartea cea neiertătoare în viața noastră, ea care l-a înghițit pe om de la căderea lui Adam și până la Hristos, fiind acum biruită și devenind ea însăși prin aceasta Paște – Trecere spre Cel Înviat Care ne-a deschis ușa cerului, poarta Raiului? „Adevărat, adevărat zic vouă (zice Domnul) : cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață.” (In 5, 24) Moartea și-a pierdut dintr-o dată puterea asupra noastră și devine Paște, trecere în viața cea dăruită nouă prin înviere. „Desființând prin înviere stăpânirea morții, – zice Sfântul Chiril al Alexandriei – nu și-a procurat învierea Sieși, întrucât este Cuvântul și Dumnezeu, ci ne-a dat această binecuvântare nouă, prin Sine și în Sine (căci toată firea omului era în Hristos, strânsă de legăturile morții).” (Comentariu la Evanghelia Sfântului Ioan, cartea a IX-a, cap. 12, în PSB vol. 41, pg. 1064)

Iubiți credincioși,

Anul acesta, în Biserica noastră, este dedicat cugetării asupra misiunii parohiei și mănăstirii în societatea în care trăim. Suntem înaintea de toate misionari prin faptele noastre, dar și prin cuvintele și atitudinile noastre, „cel ce va face și va învăța Acela mare se va chema în Împărăția Cerurilor” (Mt 5, 19) ne spune Mântuitorul Hristos, punând mărturia cuvântului după cea a faptei, adică îndemnându-ne să avem înaintea de toate faptele credinței : dragostea, bunătatea, pacea, îndelungă-răbdarea, facerea de bine aproapelui nostru, bucuria. Acestea sunt mărturia noastră cea dintâi în lumea în care trăim, la care să adăugăm și mărturisirea vie a credinței noastre, cu cuvântul, pentru ca lumea să creadă. „Că aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.” (In 6, 40) Mulți creștini mor astăzi în lume pentru credința lor, pentru că îndrăznesc să Îl mărturisească pe Hristos Cel Înviat. Mărturisirea credinței ne poate fi cerută oricând, suntem oare gata să spunem ceea ce credem?

Taina vieții și a morții noastre ne-a fost tâlcuită astăzi de Cel ce a primit viața și moartea în numele nostru, iubindu-ne până la jertfa de Sine pentru a ne face părtași bucuriei și vieții veșnice, prin Înviere. De acum suntem purtători ai înțeleșurilor tainei vieții și a morții pe care să le trăim de-a lungul scurtei noastre vieți pământești, împărtășindu-le tuturor, adică să fim sau să devenim misionari. Această taină nu poate fi deslușită decât în și prin Hristos Cel mort și înviat. El ne cheamă nu la orice fel de misiune, în parohie sau în mănăstire fiind, ci la

[3]

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

---

cea a bucuriei și luminii care izvorăsc din Mormântul rămas gol pentru veșnicie, a vieții smulse din moartea care părea de neînving, a „*iubirii dumnezeiești mai tare decât moartea*”.

Hristos a înviat!

Al dumneavoastră, de tot binele doritor și rugător către Dumnezeu Cel în Treime lăudat,

Mitropolitul Iosif
† Mitropolitul Iosif

Paris, Învierea Domnului, anul 2015